

## Păianjenul și toamna

Camelia Oprea

---

Noaptea este de grafit,  
Tot mai galben e pământul.  
Semn că toamna a venit,  
La fereastră-mi bate vântul.

Ploile mărunte umblă  
Dintr-o frunză-n altă frunză.  
Unde ieri era și umbră,  
Stropii albi atârnă-n pânză.

Biet păianjen s-a ascuns  
Unde scoarța e desprinsă.  
Unde ploaia n-a pătruns,  
A rămas o frunză prinsă.

Licurici și buburuze, fluturași și alte gâze,  
Au plecat să dea de veste  
Să se-ascundă printre frunze,  
Chiar și luna din poveste.

Vine toamna, zise el,  
Frunza verde, îngălbenește,  
Pomul este singurel  
Vântu' iarba răscolește.

Vremuri triste, vremuri reci  
Vin cu vântul de departe,  
Iar tu vară, unde pleci?  
Unde-s zilele curate?!